

ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(με Ἀλληλούϊα)

Ἦχος Δι

α
λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α

Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

α
λ λη λου ου ι α Ἀλ λη λου ι α

Ἀλ λη λου ου ου ι α

Στίχος β'. Αἱ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

α
λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ

λη λου ου ου ι α

Στίχος γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

α
λ λη λου ι α Ἀλ λη λου ι α Ἀλ

λη λου ου ου ι α

Μαρτυρικόν Τροπάριον

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
 η μων

Δόξα... Νεκρώσιμον

Μ νη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των
 δου λων σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον
 συ γ χω ρη σον ου δεις γαρ α να μα αρ τη

 τος ει μη συ ο δυ να με νος και τοις με

 τα στα σι δου ναι την α να α α παυ σιν

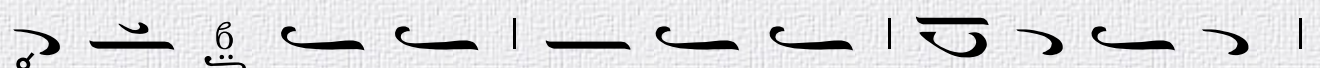

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

M

 η τηρ α γι ι α η του α φρα

 στου φω τος αγ γε λι κοις σε υ μνοις τι

 μων τες ευ σε βως με γα λυ υ νο με ε

 εν

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος Δι

π.Κ.Παπαγιάννη

O

 φαι δρυ υ νας τους α γι ους σου υ περ

 χρυ στον και δο ζα σας τους ο σι ους σου ως α

 γα θος υπ αυ των δυ σω που με νος Χρι

 στε ο Θε ος την ζω ην η μων κυ βερ νη

α ας η μων

Δ

Στίχος Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
 η μων

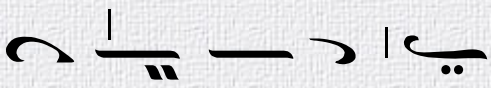
Δόξα... Νεκρώσιμον

Ο νε κρω ων και των ζων των ως Θε ος
 εξ ου σι αν α παν των ε σχη κως Ζω ο

δο ο ο ο τα προ σρες ταις δε η σε σι των
 δου ου λων σου δει ζον σου τα σπλαγ χνα τα φι
 λα αν θρω πα και δι δου την α φε σιν
 ψυ χαις ας με τε στη σας επ ελ πι δι
 τη εις σε ο δι ευ σπλαγ χνι αν υ περ α
 α α γα θος

Καί νῦν... Θεοτοκίον

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν
 δο ζα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α
 τη α γνει α ε σφρα γι σμε ε νη και παρ
 θε νι α φυ λατ το με ε νη Μη τηρ ε
 γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ

 χα α ας η μων

 Δ

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια Ἦχος πλ. α'

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν παραδείσου· εὔρω κάγώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες καὶ σφαγιασθέντες ὡσπερ ἄρνες καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, καὶ αἴδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες, αἰτήσασθε ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρίσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε ἃ ἠτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα καὶ καθάρισον σῆ εὐσπλαγχνία καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου

 σκη νω σον εν ταις αυ λαις σου κα θω ως γε γρα

 πται ^{ν'}_η πα ρο ρων ως α γα θος τα πλημ με λη

 μα τα αυ των ^κ_α τα ε κου σι α και τα α κου

 σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α ^κ_α και

 γνω ω σει φι λαν θρω πε ^κ_α

Δόξα Πατρί...

T
 α ε κου σι α και τα α κου σι α και

 παν τα τα εν α γνοι οι α ^κ_α και γνω ω σει

 φι λαν θρω πε ^κ_α

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

O
 εκ Παρ θε νου α να τει λας τω

 κο σμω Χρι στε ο Θε ος ^{ν'}_η υι ους φω τος

 δι αυ της α να δει ει ζας ^κ_α ε λε η σον

η μας

κ
ᾠ

Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος β΄

Ὠδὴ α΄ - Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν Μωσέως ὠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχὴ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Τροπάρια

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διωγμοὺς χαλεπούς, καὶ αἰκισμοὺς σφοδρούς καρτερικῶς, ἐνεγκόντες Ἀθληταί, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐκ τῶν περάτων, σθένει θεϊκῶ ἐδιώξατε.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Θεοῦ λειτουργοί, καὶ Ἱεράρχαι φέγγει νοητῶ, ἀπαστράπτοντες σαφῶς, πρὸς φῶς ὠδήγησαν εὐσεβείας, πάντων εὐσεβῶν τὰ πληρώματα.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵπερήφανον νοῦν, ταπεινωθέντες Ὅσιοι καλῶς, κατεκλίνατε εἰς γῆν, καὶ ὑψωθέντες ἐνθέοις τρόποις, πᾶσι ταπεινοῖς βοηθεῖτε αἰεί.

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Λαμπροτάτου φωτός, καὶ αἰωνίου δεῖξον κοινωνούς,

εὐφροσύνης ὡς Θεός, οὓς περ μετέστησας τῶν προσκαίρων, δούλους σου πιστούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἰ ἀσκήσει στερρῶς, ἠγωνισμένα καὶ ἀθλητικῶς, καθελοῦσαι τὸν ἐχθρόν, σεμναὶ Γυναῖκες Θεοκνήτορ, σέ περιστῶσαι, εὐφραίνονται.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

ᾠχος β'

ᾠδὴ α' - Τῷ τὴν ἄβατον

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τῷ θανάτῳ σου, καταπατήσας θάνατον, θείας ζωῆς ἀνέβλυσας αἰδιότητα, ἣν παράσχου ἀγαθέ, ταῖς τῶν κοιμηθέντων ψυχαῖς, ταῖς τῶν Μαρτύρων σου, πρεσβείαις ἄφεσιν, πταισμάτων χαριζόμενος.

στίχ. Αἰ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὁ τὸ πλούσιον, αἰ πηγάζων ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς φιλάνθρωπε προσδεχομένοις σε, ἐν τῷ οἴκῳ σου Χριστέ, ἐν τῇ θαυμαστῇ σου σκηνῇ, τόπον ἀνέσεως παράσχου Δέσποτα, τοῖς δούλοις σου ὡς εὐσπλαγχνος.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ἰσχυρότατος, κατὰ θανάτου γέγονας· ὅθεν αὐτὸν ἐδέσμευσας, ἡμᾶς ῥυσάμενος, καὶ νῦν ῥῦσαι τῆς αὐτοῦ, τοὺς κεκοιμημένους φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος, τῆς σῆς ἐλλάμψεως, τὴν μέθεξιν δωρούμενος.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στερεώσασα, τὴν κλονουμένην φρένα μου, Μήτηρ Θεοῦ βεβαίωσον, θείοις προστάγμασι, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς

σῆς, καθηγιασμένης γαστρός, καὶ καταργήσαντος, τοῦ ἄδου Δέσποινα, τὸ ζοφερὸν βασίλειον.

Ἀκολουθεῖ ἡ α΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, με Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος β΄

ᾠδὴ γ΄ - Ὁ Εἰρμός

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῆ εὐσπλαγχνία σου.

Τροπάρια

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρωθέντες τῷ πυρί, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, τῶν βασανων τὴν πυρὰν, δροσισμῷ τοῦ παντουργοῦ, ἔσβεσαν Πνεύματος.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἁγιώτατοι Χριστοῦ, Ἱεράρχαι καὶ σεπτοί, Ὁσίων δῆμοι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, ἐκδυσωπήσατε.

στιχ. Ἁγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερώτατος χορός, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐμεγαλύνθη, καὶ Γυναίων πληθὺς, ἐναθλήσασα στερρῶς, δόξης ἐπέτυχον.

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Νεκρωθεὶς ἐπὶ Σταυροῦ, ἐδωρήσω τοῖς θνητοῖς ἀθανασίαν,
ἧς τυχεῖν τοὺς πρὸς σέ, καταζίωσον Χριστέ,
μεταχωρήσαντας.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ πάντων Προφητῶν, καὶ Γυναίων ἱερῶν, Θεὸν
Παρθένε, τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, δυσώπει ἐκτενῶς, τοῦ
οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ἦχος β'

ᾠδὴ γ' - Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ταῖς τῆς σῆς ωραιότητος λαμπηδόσιν, αὐγάζεσθαι τοὺς
πίστει κεκοιμημένους, εὐδόκησον ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει,
μετὰ Μαρτύρων σου· σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἐν τόποις ἀναψύξεως, ὡς οἰκτίρμων, ἐν χώρα Ἀβραάμ τε
τοῦ ἐκλεκτοῦ σου, ἀζίωσον αὐλίζεσθαι τοὺς σοὺς δούλους,
τοὺς σοὶ κραυγάζοντας· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Θαλάμοις οὐρανίοις περιπολεύειν, φρονίμοις ταῖς
παρθένοις συνεισελθόντας, ὑπόδεξαι τοὺς δούλους σου
λαμπαδούχους, οὓς περ μετέστησας, τῷ σῷ βουλήματι,
ἐκ τῶν προσκαίρων Δέσποτα, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρωθέντα, καὶ πρὸς γῆν με ἀποστραφέντα, ἀνέστησας

τεκοῦσα τὸν ζωοδότην, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου με κατωτάτου, τὸν Θεοτόκον σε πίστει δοξάζοντα, καὶ τιμῶντα Πάναγνε, σὲ τὴν Πανύμνητον.

Ἀκολουθεῖ ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσώδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναίου,
μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναίου.
(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγονται τὰ κάτωθι τοῦ Σαββάτου)

Κοντάκιον Νεκρώσιμον

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας

με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα ἐπιτάφιον θρῆσον ποιοῦντες ὥδῃν τὸ, Ἀλληλούια.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

(Ἐκ τοῦ Μηναίου)

εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς η' ὥδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ἦχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς θ' ὥδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ «Ἄξιον ἔστιν» εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ (ἔκ τοῦ Μηναίου)

(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγονται τὰ κάτωθι)

Τὰ καθ' ἡμέραν ἐξαποστειλάρια

Τῷ Σαββάτῳ

ᾠχος γ' Νεκρώσιμον

ᾠ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμάρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Θεοτοκίον

ᾠχος β'

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε, καὶ τὸν Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον

δούλοις βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Π α σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων

αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις σοι πρε

πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι

αυ του αι νει ει τε αυ τον πασαι αι Δυ

να α μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω Θε

ω

Στιχηρά Μαρτυρικά

π.Κ.Παπαγιάννη

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

σται αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

ϑρω πος

π

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο

ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ

γα νω

π

Π α σα πο λις και χω ρα τι μα υ μων τα

λει ψα να ω α θλο φο ροι μαρ τυ ρες υ

μεις γαρ νο μι μως α θλη σαν τες στε φα νον ου

ρα νι ο ον ε λα βε τε και δι α του το

ι ε ρε ων ε στε το καυ χη μα βα σι λε

ων το νι κος εκ κλη σι ω ων η ε ευ πρε πει

α

π

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις ^Δ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγ μου ^Δ πα σα πνο η αι νε σα α

τω το ον Κυ ρι ον ^π

Υ περ Χρι στου πα θον τες με ε χρι θα

να του ω α θλο φο ροι μαρ τυ ρες ψυ

χας μεν ε χε τε εις ου ρα νου ους εν χει ρι Θε

ου ^Δ και κα τα κο σμον ο ο ο λον δο ρυ

φο ρει ται υ μων τα λει ψα να ι ε ρεις και

βα σι λεις προ σκυ νου σι και λα οι παν τες

ε πα γαλ λο με νοι συ νη η θως βο ω μεν υ

πνος τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο

θα να τος των ο σι ων αυ του ^π

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἦχος Πά

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι **Κ**αι νυ υν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην π

Ο λη ην την ζω ην μου εν κα κοις κα

τα δα πα νη σας ο τα α λας νυν κα τε

λει φθην Α γνη πα σης ο λος ε ρη μο ος α γα

θη ης πρα α ξε ε ως προσ εγ γι ζον τα βλε

πων δε τον θα να τον οι οι μοι τρε μω το

κρι τη ρι ον του σου Υι ου ου και Θε ου ου

πε ερ ε ξε λου με Παρ θε ε νε και προ της

α να γ κης ε κει νης Δε σποι να ε πι στρε

ψον και σω σου με ε ε

π

Δοξολογία μικρή (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

• Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

• Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

• Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἁγίον Πνεῦμα.

• Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

• Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

• Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

• Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

• Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

• Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ

θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- Καταζίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετὰ ἀπό κάθε δέηση).....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ (Θεοφάνους)

Νεκρώσιμα

ᾠχος β΄

ᾠοτε ἐκ τοῦ ξύλου

Ῥύμην τοῦ θανάτου καὶ φθοράν, σοῦ τῶ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα, πᾶσι δὲ ἐπήγασας, ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, Σωτὴρ ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης, τούτους καταζίωσον, Φιλάνθρωπε.

Στίχος α΄ Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἴνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνούς, θείας βασιλείας ἐργάση, Σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον, καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταζίωσον, Φιλάνθρωπε.

Στίχος β΄ Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Τρόμῳ, τῶ φρικτῶ καὶ φοβερῶ, θρόνῳ σου Χριστέ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί, ψῆφον ἀναμένουσι, τὴν σὴν δικαίαν Σωτὴρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται δικαιοκρισίαν, τότε φείσαι Δέσποτα, Σῶτερ τῶν δούλων σου, πίστει τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀζίωσον.

Δόξα.. Καὶ νῦν..Θεοτοκίον

Δεῦτε τὴν Μητέρα τοῦ φωτός, ὕμνοις ἀσιγήτοις βοῶντες, πάντες δοξάζωμεν· αὕτη γὰρ ἐκύησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τὸ χαίρε προσάζωμεν, ὡς μόνη τεκούση, πάντων ἀρχαιότατον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. Χαίροις ἢ τὴν Εὐαν τεκούσα, πάλιν ἀναπλάσαντα. Χαίροις, ἄχραντε Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ τέλους

Ἦχος Δι

Α πο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ραρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων
 αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε
 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας
 η μων

Δόξα Πατρί· Νεκρώσιμον.

Μνησθητι Κυυριεως αγαθων
 δουλων σου και οσα εν βιωη μαρτον
 συχωρησον ου δεις γαρ αναμαρτη
 τος ειμησυ οδυναμενος και τοις με
 ταστασιδουναιτην ανααπαυσιν

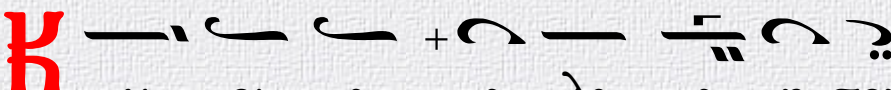

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Μητηραγιαητουαφρα
 στουφωτος αγγελικοις σευ μνοις τι
 μωντες ευσεβως μεγαλυνομεεν

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣ νη̣

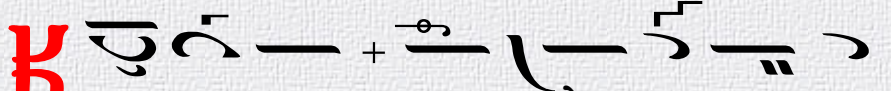

Λ̣ μην̣ νη̣

1. **Κ**   νη̣

υ ρι ε ε λε ε η σον

2. **Κ**   βλ

υ ρι ε ε λε ε ε η σον

3. **Κ**   βλ

υ ρι ε ε λε ε ε η σον

4. **Κ**   Δ ρ̣

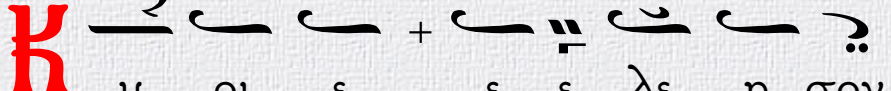
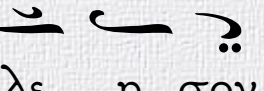
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον

5. **Κ**   βλ

υ ρι ε ε λε ε ε η σον

6. **Κ**   νη̣

υ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. **Κ**   Δ ρ̣

υ ρι ε ε ε λε η σον

8. **Κ** υ ρ ι ε ε ε λε η σον

β
λ

9. **Κ** υ ρ ι ε ε λε η σον

Δ

10. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σον

Γ
η

11. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σον

π
φ

12. **Κ** υ ρ ι ε ε λε ε η σον

ν
δ

Υ περ Α γι α Θε ο το κε +

σω ω σον η μας

ν
δ

Ϟ οι Κυ ρ ι ε

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

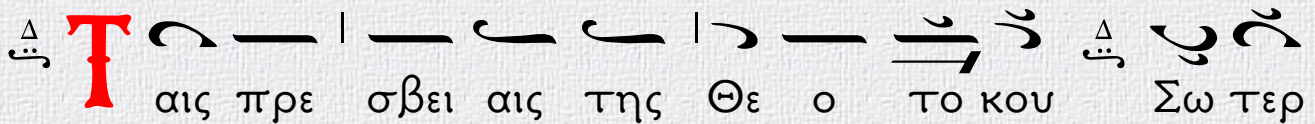

 Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

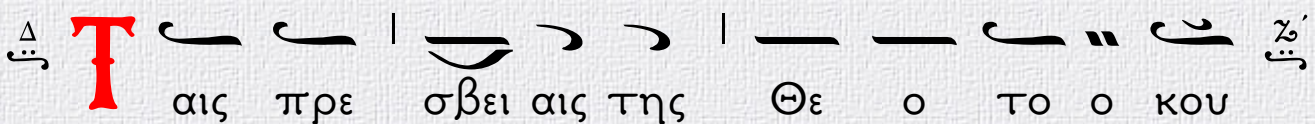
στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

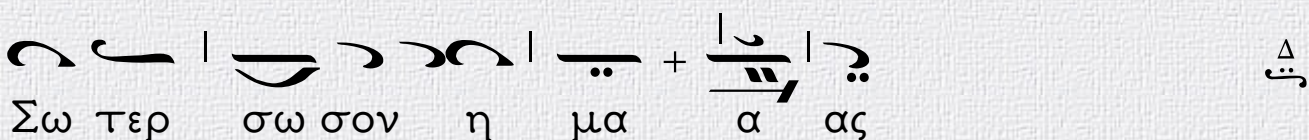
στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ

 σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

 αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου

 Σω τερ σω σον η μα α ας

του Θε ου α θνα να τος υ πα α αρ αρ
 χων και κα τα δε ζα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κου
 και α ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε πτω ς
 εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θνα να τω θνα να τον πα τη
 σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

Δι
Α μην

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτήρι ἡμῶν.

Δι
C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
σοι + αλ λη λου ου ι α Δι

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Δι
C ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι +
αλ λη λου ου ι α α α Δι

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι' ς

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προσ πε ε
 σω ω μεν Χρι στω **Σ**ω στον η μα ας Υι ε Θε
 ου ο εν Α γι ι οι οις θ αυ μα στος
 ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

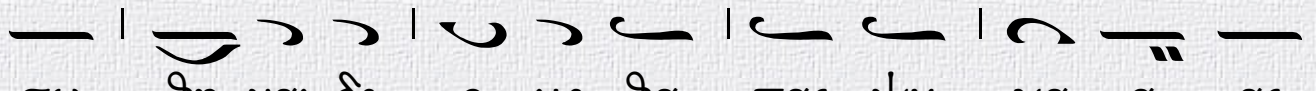
Ἀπολυτίκιον μαρτυρικόν

Ἦχος Δι' ς

απο ο στο λοι μαρ τυ ρες και προ φη
 ται Ι ε ρα ρ χαι ο σι οι και δι και οι
 οι κα λως τον α γω να τε λε σαν τες και
 την πι στιν τη ρη σαν τες παρ ρη σι αν ε
 χον τες προς τον Σω τη η ρα υ περ η μων

 αυ τον ως α γα θρον ι κε τε ευ σα τε

 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας

 η μων

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Δόξα Πατρί...

Κοντάκιον νεκρώσιμον Σαββάτου

Ἦχος π̣δ̣ ᾠ̣ Γα

Με τα των α γι ων α να παυ σον Χρι στε

τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν θα ουκ ε στι

πο νος ου λυ πη ου στε να γμος αλ λα ζω η

α τε λε ευ τη η τος

Καὶ νῦν...
Κοντάκιον μαρτυρικὸν Σαββάτου

Ἦχος λ̣ ρ̣ Γα

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας
 ταις αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει
 α την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο
 το κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε
 ε